

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

**nr. 124.153 van 13 oktober 2003  
in de zaak A.124.419/XIV-10.989.**

In zake :       XXX,  
                  die woonplaats kiest bij  
                  Advocaten J. DURNEZ en E. GOFFIN,  
                  kantoor houdende te 3050 OUD-HEVERLEE,  
                  Waversebaan 134 A

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

-----  
--

**DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 5 januari 1975 en van Nepalese nationaliteit, op 23 juli 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juli 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 25 februari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 19 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 17 september 2003 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VERBIEST die, loco Advocaten J. DURNEZ en E. GOFFIN verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 11 februari 2002 en verklaart zich vluchteling op dezelfde dag.

1.2. Op 25 februari 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 11 juli 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. Buiten dit criterium steun ik mij op de volgende grond, voorzien in art. 52 van de Vreemdelingenwet: kennelijk ongegrond.

De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaarde de Nepalese nationaliteit te hebben, geboren te zijn op 5 januari 1975 te Baglung en daar ook te wonen. U zou geen politieke activiteiten gehad hebben in Nepal, maar op 25/04/2058 (9/08/2001) zou u met twee vrienden een bijeenkomst van Maobadi bijgewoond hebben in Laligurans Chowk. Daar zou u gearresteerd zijn door de politie en meegenomen zijn naar het politiekantoor van Baglung District. Na 15 dagen zou u, met de hulp van Padma Chowk Rajbandari, de vice-burgemeester van Baglung Bazar, vrijgelaten zijn.

Op 8/08/2058 (23/11/2001) zou u naar Kathmandu gegaan zijn om kleren in te kopen voor uw winkel toen uw broer u opbelde. Hij vertelde dat Maobadileden de elektriciteitscentrale in Baglung Bazar opgeblazen hadden en dat de politie naar aanleiding daarvan bij u thuis zou gekomen zijn omdat ze u zouden verdenken hierbij betrokken te zijn. Omdat u echter niet thuis was, zouden ze uw vader voor één dag meegenomen hebben naar het politiekantoor. Ze zouden

eveneens een huiszoeking gedaan hebben waarbij ze documenten van Maobadi zouden gevonden hebben.

Daardoor zou u besloten hebben niet meer naar huis terug te keren. U zou vanuit Kathmandu op 9/08/2058 (24/11/2001) naar Sunauli gegaan zijn en van daaruit naar Gorakhpur. De volgende dag zou u naar Delhi vertrokken zijn, waar u tot 28/10/2058 (10/02/2002) zou gebleven zijn. Die dag zou u naar Parijs gevlogen zijn en van daaruit naar Brussel. Op 11 februari 2002 vroeg u asiel aan.

In het kader van uw asielrelaas legde u een kopie van het registratiebewijs van uw zaak voor.

Er dient te worden opgemerkt dat een aantal tegenstrijdige en onnauwkeurige verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang brengen. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u op 25/04/2058 gearresteerd werd toen u een bijeenkomst van Maobadi bijwoonde in Baglung Bazar (zie verhoorverslag DVZ p. 12), terwijl u (tijdens het) op het Commissariaat-generaal (CGVS) verklaarde dat u gearresteerd werd toen u een Maobadibijeenkomst bijwoonde te Laligurans Chowk. U bracht weliswaar ook een meeting van de partij in Baglung Bazar ter sprake tijdens het verhoor op het CGVS, maar uit uw verklaringen blijkt niet dat u naar aanleiding van deze bijeenkomst gearresteerd zou zijn (zie verhoorverslag CGVS p. 5). (Aan)Gezien de precieze omstandigheden van uw arrestatie een cruciaal element betreft in uw asielrelaas, komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig in het gedrang door deze tegenstrijdige verklaring.

Bovendien blijft u opvallend vaag in uw verklaringen over deze vergaderingen van Maobadi. Zo is het bijzonder bevreemdend dat u, hoewel u verklaarde op de bijeenkomsten aanwezig geweest te zijn, u helemaal niet weet waarover deze precies gingen (zie verhoorverslag CGVS p. 4). Ook betreffende het engagement van uw vrienden voor de partij, zijn uw verklaringen uiterst vaag en wist u niet welke functie uw vrienden precies hadden voor de partij (zie verhoorverslag CGVS p. 7).

Deze tegenstrijdige en vage verklaringen brengen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het gedrang.

Met betrekking tot uw verklaringen over de aanslag op de elektriciteitscentrale in Baglung Bazar, die rechtstreeks geleid heeft tot uw vlucht, dient te worden opgemerkt dat u op geen enkele manier aannemelijk kan maken waarom precies u zou verdacht zijn van deze aanslag. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u niet in Baglung Bazar aanwezig was op het moment van de aanslag, maar dat u in Kathmandu was (zie verhoorverslag p. 6). Bovendien blijkt herhaaldelijk uit uw verklaringen dat u niets met de partij te maken heeft en dat u zelfs nooit politiek actief was. Het is daarom hoogst onwaarschijnlijk en ongeloofwaardig dat de politie u zou beschuldigen van deze aanslag. U brengt daarenboven geen concrete elementen aan die deze beweringen zouden steunen.

Wat er ook van zij, er dient gewezen te worden op het feit dat u verder onvoldoende gegevens aanbrengt die erop wijzen dat er wat u betreft ernstige aanwijzingen zijn van vervolging in de zin van de Conventie. (Aan)Gezien u helemaal geen politiek profiel heeft en daar de problemen die u zou gehad hebben zich situeerden binnen uw district, met de lokale overheden, kan op basis van informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, immers niet besloten worden dat u in de huidige Nepalese context gezocht zou worden met oog op vervolging op nationaal vlak. Zodoende kan gesteld worden dat u buiten uw regio van herkomst kan leven om aan de voorgehouden problemen te ontkomen. (Bron: Missierapport Nepal dd. maart 2002, p. 33, missie uitgevoerd door een vertegenwoordiging van CEDOCA, documentatie- en researchdienst van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, actualisatie Missierapport Nepal, nota CEDOCA, dd. 07/06/02)

Het document dat u voorlegde kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen daar het enkel uw beroepsactiviteiten staft.

(...).”.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de artikelen 7, eerste lid, 3/, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, omdat in de bestreden beslissing de door verzoeker aangereikte elementen onvoldoende werden weerlegd en ten onrechte tegenstrijdigheden in zijn relaas worden weerhouden; dat verzoeker tevens aanvoert dat er sprake is van machtsoverschrijding omdat bepaalde overwegingen en appreciaties te verregaand zijn en niet toegelaten zijn in de beoordeling van de ontvankelijkheid van de asielaanvraag;

Overwegende dat verzoeker ten onrechte aanvoert dat bepaalde overwegingen en appreciaties van de bestreden beslissing te verregaand zijn en het niveau van de ontvankelijkheid overschrijdt; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van het dringend beroep de opdracht heeft na te gaan of een verder onderzoek van de erkenningsaanvraag noodzakelijk is en of de asielaanvrager voorlopig wordt toegelaten tot het verblijf in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling, rekening houdend met alle gegevens van de zaak; dat de Commissaris-generaal, na de onontvankelijkheidsbeslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken, onderzoekt of de asielaanvrager gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat de Commissaris-generaal in casu heeft vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, omdat de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas in het gedrang wordt gebracht omwille van een aantal tegenstrijdige en onnauwkeurige verklaringen met betrekking tot een bijeenkomst van de Maobadi, naar aanleiding waarvan hij gearresteerd werd, de inhoud van deze bijeenkomst, het engagement van zijn vrienden voor deze partij, en de beschuldiging aan het adres van verzoeker wegens betrokkenheid bij een aanslag op een elektriciteitscentrale; dat de bestreden beslissing daaraan toevoegt dat verzoeker niets met de Maobadi-partij te maken heeft en dat hij nooit politiek actief was;

Overwegende dat verzoeker met betrekking tot de tegenstrijdigheid in verband met de plaats van de bijeenkomst van de Maobadi waar hij werd gearresteerd (Baglung Bazar of Laligurans Chowk), aanvoert dat het geen tegenstrijdigheid betreft, vermits het enerzijds een stad betreft, en anderzijds een onderdeel van die stad; dat verzoeker geen begin van bewijs aanbrengt om deze bewering te staven; dat daargelaten de vraag of dit motief correct is, het niet determinerend is en de bestreden beslissing als een geheel en niet als van elkaar losstaande elementen dient te worden gelezen; dat de Commissaris-generaal bovendien op goede gronden vaststelt dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent dit feit in het gedrang komt, aangezien de precieze omstandigheden van zijn arrestatie een cruciaal element in zijn asielrelaas betreffen; dat verzoeker voorts zijn vage verklaringen in verband met de vergaderingen van de Maobadi en het engagement van zijn vrienden voor deze beweging wijt aan het feit dat hem hieromtrent geen specifieke vragen werden gesteld; dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk vragen werden gesteld omtrent de vergaderingen van de Maobadi en het engagement van zijn vrienden voor deze partij, maar dat verzoeker steeds vaag bleef en antwoordde dat hij het niet wist; dat van verzoeker, die een vrees voor vervolging aanvoert omwille van zijn deelname aan vergaderingen en beweert omwille van zijn vrienden te worden gelinkt aan de Maobadi, redelijkerwijze mag worden verwacht een minimum aan details te kunnen verschaffen om zijn beweerde vrees aannemelijk te maken; dat verzoeker ten slotte aanvoert dat de overweging met betrekking tot zijn vermeende betrokkenheid bij de aanslag op een elektriciteitscentrale, het niveau van het onderzoek naar de ontvankelijkheid van zijn

asielaanvraag overschrijdt; dat verzoeker de overwegingen met betrekking tot deze aanslag niet weerlegt, laat staan ontkent; dat zij nochtans steun vinden in het administratief dossier, zodat de Commissaris-generaal op goede gronden kon besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom precies hij, die volgens zijn verklaringen nooit politiek actief was en niets met de Maobadi te maken had, van deze aanslag door de politie zou worden verdacht; dat de bestreden beslissing daaraan toevoegt dat verzoeker niet aantoont dat hij vervolging dient te vrezen, gelet op de afwezigheid van een politiek profiel en het feit dat zijn problemen zich beperkten tot de lokale overheden; dat verzoeker deze vaststelling evenmin ontkent;

Overwegende dat uit wat voorafgaat blijkt dat de bestreden beslissing steun vindt in haar motieven, die, in hun geheel gelezen, terzake dienend, pertinent en draagkrachtig zijn; dat verzoeker niet aantoont waarom de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet in redelijkheid en zonder schending van de door hem ingeroepen bepalingen, kon besluiten dat het relaas van verzoeker weinig geloofwaardig is, gelet op de tegenstrijdigheden en vaagheden die verzoeker niet weerlegt, en dat er, wat hem betreft, geen ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie; dat de Commissaris-generaal derhalve in casu op goede gronden heeft overwogen dat een verder onderzoek zich niet opdrong, gelet op het relaas van verzoeker; dat verzoeker ten slotte niet aantoont hoe de bestreden beslissing artikel 7, eerste lid, 3/, van de Vreemdelingenwet schendt; dat het eerste middel ongegrond is;

2.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de schending aanvoert van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève, gelet op de algemeen gekende situatie in Nepal en op het feit dat verzoeker er minstens van verdacht wordt politieke sympathieën voor de Maobadi te hebben die veruitwendigd werden door zijn deelname aan vergaderingen, zodat wel degelijk sprake is van persoonsgerichte vervolging;

Overwegende dat een loutere verwijzing naar de algemene situatie in zijn land van herkomst, zonder deze op zijn persoonlijke situatie te betrekken, niet volstaat om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen; dat bovendien uit de analyse van het eerste middel afdoende blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt een vrees voor vervolging te hebben en dat de Commissaris-generaal op goede gronden heeft vastgesteld dat de asielaanvraag van verzoeker bedrieglijk en kennelijk ongegrond is, gelet op zijn tegenstrijdige en onnauwkeurige verklaringen; dat verzoeker derhalve geen aanspraak kan maken op de hoedanigheid van vluchteling en zich bijgevolg niet kan beroepen op de schending van artikel 1, A (2), van de Conventie van Genève; dat het tweede middel ongegrond is;

2.3. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van de artikelen 3 en 6 van het EVRM, omdat een terugleiding van verzoeker naar Nepal zijn

doodvonnis zal betekenen, gelet op het feit dat hij enerzijds een Maobadi-militant is en hij anderzijds ongeneeslijk ziek is;

Overwegende dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift tegenspreekt, vermits hij in zijn eerste middel aanvoert dat hij “slechts een zijdelingse sympathisant” is die “slechts deelnam op instigatie van zijn vriend”, terwijl hij zichzelf in zijn derde middel als een “Maobadi-militant” omschrijft, hetgeen een actieve betrokkenheid bij de partij veronderstelt en het niveau van sympathisant ruimschoots overschrijdt; dat dit evenmin strookt met zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal; dat een dergelijke tegenstrijdigheid afbreuk doet aan de ernst van de ontwikkelde middelen; dat wat zijn ongeneeslijke ziekte betreft, uit het administratief dossier geenszins blijkt dat verzoeker hiervan tijdens zijn asielprocedure melding heeft gemaakt; dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen derhalve niet ten grieve kan worden geduid geen rekening te hebben gehouden met voormeld feit; dat uit de vergelijking met de zaak gekend onder het nummer 122.271 inzake een andere Nepalese asielzoeker blijkt dat dit middel letterlijk werd overgenomen in huidig verzoekschrift; dat dit niet getuigt van de nodige ernst waarmee verzoekschriften bij de Raad van State zouden moeten worden ingediend; dat dit onderdeel van het middel bijgevolg feitelijke grondslag mist en onontvankelijk is; dat voor het overige uit de analyse van het eerste en tweede middel ten overvloede blijkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging aannemelijk maakt; dat het derde middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op  
dertien oktober tweeduizend en drie, door :

|       |                   |                       |
|-------|-------------------|-----------------------|
| de H. | D. MOONS,         | wnd. kamervoorzitter, |
|       |                   | staatsraad,           |
| Mevr. | M. VAN LIMBERGEN, | griffier.             |

**De griffier,**

**De voorzitter,**

**M. VAN LIMBERGEN.**

**D. MOONS.**